

2 Met de tram

'Gaan we naar de koning?' vraagt Bilal.

'Dat kan toch niet?'

Maar Aziz sleept hem al mee naar de lift.

'Wacht maar,' zegt Aziz.

Ze lopen naar de tramhalte. Daar staan al mensen te wachten. Het duurt niet lang of de tram komt eraan. De wielen piepen op de rails. Snel zoeken ze een plekje achter in de tram.

Tring, tring.

De tram trekt op.

Voor hen zit een man met een grijze baard en een stok.

Hij tikt met de stok op de grond.

Tik, tik, tik.

'Als ik net zo oud ben als die gast, ga ik jou de hele dag met zo'n wandelstok meppen,' zegt Bilal.

Aziz haalt zijn schouders op: 'Maakt mij niet uit. Dat is nog altijd beter dan die stinksokken die je nu steeds naar me toe smijt.'

De man draait zich om.

Hij houdt zijn stok in de lucht.

'Wil je soms klappen?'

Bilal schrikt en duikt in elkaar.

De man lacht.

'Ik ben wel oud, maar niet doof.'

Bilal durft hem niet meer aan te kijken. Dus kijkt hij naar de vloer, waar grijze klodders kauwgom aan kleven.

'Waar gaan jullie heen?' vraagt de man.

'We gaan de koning een bezoekje brengen,' zegt Bilal.

Aziz geeft zijn broer een stomp in zijn zij.

'Hij kletst maar wat,' zegt hij.

'Aha,' zegt de man.

Bilal hoort dat hij grijnst.

Nu pas durft Bilal hem weer aan te kijken. De ogen van de man komen hem bekend voor. Zijn stem trouwens ook. Toch weet Bilal niet waarvan hij de man herkent. Misschien is hij een opa uit het bejaardentehuis aan het einde van hun straat?

Tring, tring.

De tram remt af.

'We moeten er hier uit,' roept Aziz.

Hij trekt Bilal mee naar de deur.

Ze wurmen zich door de mensenmassa naar buiten.

Fietsers rijden voorbij, mensen lopen kriskras door elkaar,
auto's toeteren: ze zijn in het centrum.

'Hier woont de koning niet!' zegt Bilal.

'Wel,' zegt Aziz.

'Echt niet.'

'Echt wel.'

Ze wandelen langs groentewinkels waar paarse wortels
liggen. Bilal schudt zijn hoofd. 'Iedereen weet dat de
koning in een paleis woont. Niet in een straat waar ze
paarse wortels verkopen.'

Aan de andere kant van de straat loopt een groep
kinderen, met feesthoedjes op hun hoofd. Die hebben
vast een kinderfeestje.

Ineens staat Aziz stil.

'We zijn er,' zegt hij.

Ze staan voor een hoog hek.

Bilals mond valt open. Door het hek hoort hij
het geluid van apen. En van tropische vogels.

'Gaan we naar de dierentuin?'

Aziz lacht.

'Jij hebt het door,' zegt hij.

'Wacht eens,' zegt Bilal.

'Dat is toch veel te duur?'

Ze schuiven langzaam een stukje door in de rij.

Aziz zwaait met zijn stadspas. 'Normaal is het bizarduur,
maar op woensdagmiddag is het voor ons gratis.'

'Maar de koning dan... Die is toch niet hier?' vraagt Bilal.

'Dat zie je zo wel,' zegt Aziz grijnzend.

Wat denk jij: is de koning hier?

Wat is Aziz van plan?

